

Jag kom hit, när jag var 16 år och tjänade. Jag var prästullfabrikern i 4-5 år. Jag värdde hela tiden. I början hade jag 4 kr. i veckan. Jag städade en skola i tolv år. Sedan har vi haft köckeri, min syster och jag. (1900-1914 ungefär).

Det var i Möllerväingatan. Vi hade bröd, mjölk, smör, kaffe, socker och mjölk och allting. Det var en dörr att gå ut om till mjölkbutikern.

Lista även blev det elskt. rikt. Annars hade vi fotografier på över dörren. Vi hade själv fotografen att sälja.

Skole vi hade börjat, fick vi ha öppnat hur länge som helst. När de gick hem påstern (Bolhets

~~Utman~~
#51

park) kl. 11 fick jag höra att kvinnan
till dem. Ledaren blev del bestämmda
tiderna, vi började kl. 7 och slutade
kl. 8.

Det var stora skyltförstär-
kt på gatan. Ditt och hyllor min i
affären. Det fanns kallare. Innan-
för affären var ett rum och vid ti-
den var det lagrum.

Varorna köpte vi av stora
handlaren, en del av Flageman
och Matingsen. De kom körandes
hem med det. Drott höjde de
omkring till hökarna från bagari-
na.

Storhandlaren sålde alla
sorter de med. Lillanman stod
innanför dören. Storhandlarna ha-

de nite bröck och mjötk. Det var
hökarna som hade det. Jag tror nite
det var några storhandlars på kvin-
sidan bron. De hade stor handel
med mycket tjänares och folk.
Tid Hörtorget var det storhandla-
rs. Där var Nystorins.

Tid Hörtorget var det och
klädesaffärs, Gångstoll.

Till kanalen var "stora-
slåna", sedan blev det land.

Det var i allmänhet
småhus, högst tvåvåningshus.
Det var korsriktshus. Vid små-
husen var det en hög, liten karn-
sten framför dörrarna, som gick
rakt in i köket. - På Östergatan
var det adliga maniriska, fint
folk som bodde. Där var stora
skrivbänkar, som gick rakt ner
på gatan. Däcken och Hjortens
och så mycket fint folk bodde
vid Östergatan, så fort man
kom över kanalen.

I Rorsjön fick många
och torra trätt. Alla som ville,
fick gå dit.

På båda sidor om S. För-
staegatan var där en husrad.
På Färnen var där två stora
møllor. Annars var det få
stora hus på hela Färnen. Det
var råd ändå vi till gårdarna.
Jordan gick ändå ner till Föde-
vans Station. 1880 omnämns på
att vi började råd där.

Där fanns inte ett hus
i Sofielund utom bondgårderna.
För där bodde en skomakare och
här. Ungefär 1848 sålde bonden
där tomten, och vi började det
bli husdär.

På en del ställen ha-
de de en gästgärd över spisen som
de kunde tända till ljus. De
hade också en lampa, som
hängde i taket och som skulle
fyllas med fetogen.

Senare delen av 1800-talet
skulle alla till staden och tjäna.
Karlarna verkade mest till Amerika.

Stad var riddarna som fäste
de folk, fästeborarna. Vi fick inga
fästeborare. På ett ställe fick vi
varsin bit hakskas till jul. Någon
annan julkäpp fick man nikke.
På andra platser fick man 10 be-
ellu 15 be, för jag, jag fick av

Ullman
nr 153

Mömers. De var rika.

I Arbetarföreningens tal
i Stadt Hamburg brukade tjänste-
folket samlas.

Första gången härspårsvagn-
en gick var en torsdag 1888. Det var
en häst som drog. Spårsvagnen
gick från Fockeväin till Orterväin.
Det kostade 10 öre.

På Starborgsk stod det
drorke.